

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1402/2020
27.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Марко Савић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник Зоран Крстић адвокат из ..., ради утврђивања очинства, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж2 595/19 од 29.10.2019. године, у седници одржаној 27.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж2 595/19 од 29.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П2 153/15 од 10.05.2019. године, која је исправљена решењем истог суда П2 153/15 од 22.08.2019. године, ставом првим изреке утврђено је да је сада покојни ВВ природни отац тужиоца, што је тужени дужан признати и трпети да се наведена чињеница очинства упише у Матичну књигу рођених за тужиоца, а ставом другим изреке наложено је матичној служби да по правноснажности пресуде изврши упис очинства у Матичну књигу рођених која се води за матично подручје ... под текућим бројем .. за годину 1987. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 413.745,86 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж2 595/19 од 29.10.2019. године ставом првим изреке преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде, тако да свака странка сноси своје трошкове поступка. Другим ставом изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 410. став 2. у вези са чланом 420. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 87/18), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Дозвољеност ревизије против решења другостепеног суда регулишу одредбе члана 420. Закона о парничном поступку. Наведеном одредбом прописано је, да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим се поступак правноснажно окончава (став 1. овог члана), док је у ставу шестом наведеног члана прописано, да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Закон о парничном поступку у члану 28. прописује, да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.) док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2.). Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који су акцесорне природе у односу на главни захтев.

Имајући у виду да је ревизија изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што не представља главни захтев, већ споредно потраживање, то ревизија тужиоца изјављена против ове врсте одлуке није дозвољена применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП. Ревизија није дозвољена ни по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, с обзиром да је другостепени суд преиначио одлуку о трошковима поступка, као споредном потраживању.

На основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**